

G [REDACTED] dnia 26.09.2016 r.

Sygn. akt D – 28/16

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych w G [REDACTED]

w składzie

Przewodniczący : Bożena Micewicz

Członkowie : Joanna Gibas - Kobierecka

Grażyna Gliniewicz

z udziałem protokolanta: Dominiki Wesołowskiej

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 26 września 2016 r. w G [REDACTED] sprawy z odwołania P [REDACTED] K [REDACTED] od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w G [REDACTED] z dnia 31 maja 2016 r. o umorzeniu dochodzenia, w sprawie skargi na radcę prawnego B [REDACTED] B [REDACTED] na podstawie art. 437 § 1 kpk, w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t. j. Dz.U. 2016 poz. 233 ze zm.)

postanawia

- 1/ utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego przy OIRP w G [REDACTED] o umorzeniu dochodzenia,
- 2/ kosztami postępowania obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych w G [REDACTED], uznając je za uiszczone.

Przewodniczący składu

[REDACTED]

Członkowie składu

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

U Z A S A D N I E N I E

Pan P. K. złożył do Okręgowej Izby Radców Prawnych skargę na radcę prawnego B. B. któremu zarzuca niewłaściwe postępowanie polegające na ukrywaniu prawdy poprzez niedopuszczenie dowodów istotnych podnoszonych w apelacji złożonej przez skarżącego w prowadzonej sprawie przeciwko Pani J. P. której radca prawny B. B. był pełnomocnikiem. Tym samym przedłużył postępowanie. Skarżący Pan P. K. dochodził w sprawie przed sądem odszkodowania i zadośćuczynienia o naruszenie dóbr osobistych przez Panią P. będącą pracownikiem Urzędu Gminy M. poprzez założenie tzw. „niebieskiej karty”.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wszczął dochodzenie w sprawie, które wobec braku przesłanek uzasadniających popełnienie przewinienia dyscyplinarnego umorzył postanowieniem z dnia 31 maja 2016 roku.

Uzasadniając postanowienie Rzecznik wskazał, iż przesłuchany w charakterze świadka radca prawny B. B. zdał obszerną relację z przebiegu postępowania w sprawie z powództwa Skarżącego w której reprezentował Panią J. P. Podkreślił, że powództwo Skarżącego zostało oddalone przez Sąd Okręgowy w E. podobnie, jak apelacja wniesiona przez Skarżącego do Sądu Apelacyjnego w G.

Zeznał ponadto, że wskutek niedopatrzenia proceduralnego, odpis odpowiedzi na apelację, zawierający m. innymi wnioski o niedopuszczenie dowodów z dokumentów dołączonych do apelacji, jako pozostających bez znaczenia dla rozstrzygnięcia, a ponadto spóźnionych, nie został doręczony skarżącemu przed rozprawą, co stało się podstawą do sformułowania przez skarżącego zarzutów o stronniczość sądu. W odpowiedzi na apelację Radca Prawny podnosił, iż dokumenty dołączone do apelacji przez Skarżącego nie dotyczyły zdarzeń i osób objętych żądaniem pozwu, zatem nie mogły stanowić dowodu w sprawie.

Od postanowienia o umorzeniu dochodzenia zaskarżył się Pan P. K. powtarzając zarzuty podnoszone w skardze, wskazując na działania procesowe w sprawie prowadzonej przez radcę prawnego B. B., które prowadziły do zatajenia prawdy przed sądem w obronie swojej klientki.

Sąd Dyscyplinarny po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 26 września 2016 roku sprawy postanowił utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego przy OIRP w G. o umorzeniu dochodzenia.

Sąd podzielił stanowisko Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego przedstawione w oparciu o zawarty w sprawie materiał dowodowy wskazujący, że radca prawny

B [redacted] B [redacted] nie dopuścił się zarzucanych mu czynów, a działania Jego pozostawały w zgodzie z prawem i zasadami etyki radcy prawnego i miały na celu należyte reprezentowanie swego mocodawcy.

Zasadnie Rzecznik wskazał, że działania Mec B [redacted] nie tylko nie przyczyniły się do eskalacji sporu i przeciągania procesu, co zarzuca Skarżący, lecz przeciwnie, zapobiegły zbędnemu przeciąganiu procesu wskutek składania przez Skarżącego wniosków dowodowych bez znaczenia dla rozstrzygnięcia.

Radca prawny B [redacted] B [redacted] działał zgodnie z zasadami Kodeksu Etyki Radcy Prawnego zawartymi w art. 8 świadcząc pomoc prawną na rzecz klienta kierując się jego dobrem w celu ochrony jego praw.

W ocenie Sądu, radca prawny B [redacted] B [redacted] działając w interesie swojego mocodawcy nie przekroczył granic prawa i zasad etyki zawodu.

Z uwagi na powyższe postanowiono, jak w sentencji.

Niniejsze postanowienie jest ostateczne i nie przysługuje od niego odwołanie.

Przewodniczący

[redacted signature]

Członkowie

[redacted signature]
[redacted signature]